

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416203308
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2018:5416203308.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Platíť sa oplatí s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Staré mesto, Mostová 2, IČO: 45684618, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Michalská 14, IČO: 47255706, proti žalovanému: J. Z. F., N.. XX.XX.XXXX, B. C. W. M. F., A. M. F. K. - D., B. XXX/XX, B. Y. P. N. F.: W.. Y.. A. X, F. K., v spore o zaplatenie sumy 146,41 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 18,71 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,26 eura za obdobie od 19.12.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 9,48 eura za obdobie od 19.01.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 2,99 eura za obdobie od 19.02.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 2,99 eura za obdobie od 19.03.2014 až do jej zaplatenia, a zo sumy 2,99 eura za obdobie od 23.04.2014 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu pomernej časti trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 05.10.2016, doručenou tunajšiemu súdu 06.10.2016 e-mailom, následne doručenou poštou 12.10.2016, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 146,41 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 27,08 eura za obdobie od 23.04.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 31,43 eura za obdobie od 19.02.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 20,96 eura za obdobie od 19.12.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 40,76 eura za obdobie od 19.01.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 4,09 eura za obdobie od 21.10.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 22,09 eura za obdobie od 19.03.2014 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že žalobca nadobudol pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní od pôvodného veriteľa - obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., Bratislava, IČO: 35763469 (ďalej len „postupca“) na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.08.2015 a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok z 03.09.2015. Postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo žalovanému oznamované listom zo 04.09.2015. Postupca je telekomunikačný operátor ponúkajúci zákazníkovi produkty a služby pevnej i mobilnej siete, služby internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby, kedy poskytuje služby i podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov - ďalej len „ZoEK“). Postupca a žalovaný sa na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. Zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov dohodli na tom, že postupca bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby a žalovaný bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Jednalo sa o fixné služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaný si záväzok uhradiť ich cenu

riadne a včas nesplnil, a to ani napriek opakovaným výzvam na zaplatenie. K úhrade dlhu žalovaného uplatňovaného v tomto konaní zostáva: suma 27,08 eura - doklad č. 1761444382 splatná 22.04.2014, suma 31,43 eura - doklad č. 4759464917 splatná 18.02.2014, suma 20,96 eura - doklad č. 6757497317 splatná 18.12.2013, suma 40,76 eura - doklad č. 758468217 splatná 18.01.2014, suma 4,09 eura - doklad č. 7755524171 splatná dňa 20.10.2013 a suma 22,09 eura - doklad č. 9760450874, splatná 18.03.2014. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok výlučne na nezaplatenú odplatu za poskytnuté služby. V dôsledku nesplnenia svojej povinnosti riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na úrok z omeškania v minimálnej zákonnej výške 5 % p.a. Pri právnom odôvodnení žalobou uplatneného nároku poukázal o.i. aj na ust. § 5 ods. 1, 5, 6, 7, § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), b) ZoEK, § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a pokiaľ ide o úrok z omeškania na § 517 OZ a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v aktuálne účinnom znení (ďalej len „NV“) a § 3 ods. 1 NV v znení účinnom do 31.01.2013.

3. O uvedenej žalobe rozhodol prvýkrát tunajší súd rozsudkom z 08.03.2017 č. k. 5Csp/40/2016-91 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 68,49 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,26 eura za obdobie od 19.12.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 15,97 eura za obdobie od 19.01.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 20,32 eura za obdobie od 19.02.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 15,97 eura za obdobie od 19.03.2014 až do jej zaplatenia, a zo sumy 15,97 eura za obdobie od 23.04.2014 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), konanie ohľadne zaplatenia sumy 19,96 eura zastavil (výrok II.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.) a ohľadne trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV.).

4. Na základe odvolania žalovaného proti uvedenému rozsudku Krajský súd v Žiline uznesením z 28.11.2017 č. k. 11Co/182/2017-110 vo výrokoch, odvolaním strán sporu nenapadnutých, ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý. V ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V jeho odôvodnení konštatoval predčasnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu, keď nezohľadnil ospravedlnenie žalovaného z neúčasti na pojednávaní vytyčenom na deň 08.03.2017 o 12.30 hod., v ktorom uviedol, že dňa 22.12.2013 došlo k odpojeniu služieb postupcu v zmysle neuhradenej faktúry a že po odpojení žalobca (správne žalovaný) odstránil zariadenie postupcu a už viac služby tejto spoločnosti nevyužíval. Uvedené dal na vedomie z dôvodu, že celkom 4 faktúry sú vystavené s dátumom po odpojení služieb, o ktorých žalovaný nemal ani vedomosť. Prvoinštančný súd vec prejednal v neprítomnosti zástupcu žalobcu a žalovaného a po vykonaní dokazovania listinami vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil odvolaním napadnutý rozsudok, čo urobil napriek žalovaným oznámenej skutočnosti, že minimálne od 22.12.2013 služby žalobcu nevyužíval, nakoľko došlo nielen k odpojeniu poskytovaných služieb, ale i odobratiu a odstráneniu zariadení spoločnosti, prostredníctvom ktorých žalovaný služby poskytované žalobcom (správne postupcom) využíval. Vychádzajúc potom zo skutočnosti, že žalobcom jednotlivými faktúrami účtované sumy boli vystavené i za fakturačné obdobie po žalovanom tvrdenom odpojení služieb, odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako predčasný zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby doplnil dokazovanie na ozrejenie skutočností tvrdených žalovaným a ustálil moment, od ktorého žalovaný služby žalobcu nevyužíval, teda kedy došlo k odpojeniu poskytovaných služieb, k odobratiu zariadení žalobcom a zamedzeniu tak možnosti žalovanému jeho ďalšie služby využívať. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že sa tak malo stať 22.12.2013, konštatoval potrebu preskúmať odôvodnenosť fakturácie služieb za fakturačné obdobia po tomto dátume s tým, že až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude môcť prvoinštančný súd o veci opätovne rozhodnúť a odôvodnenosť nároku žalobcu objektívne posúdiť.

5. Nakoľko odvolaním neboli napadnuté výroky II. a III. rozsudku tunajšieho súdu z 08.03.2017 č. k. 5Csp/40/2016-91, ktorým súd konanie ohľadne zaplatenia sumy 19,96 eura zastavil (výrok II.) a ktorým vo zvyšnej časti (nad rámec výrokom I. priznanej sumy 68,49 eura s príslušenstvom) žalobu zamietol (výrok III.), predmetom ďalšieho konania po rozhodnutí súdu druhej inštancie zostal nárok na zaplatenie sumy 68,49 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,26 eura za obdobie od 19.12.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 15,97 eura za obdobie od 19.01.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 20,32 eura za obdobie od 19.02.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 15,97 eura za obdobie od 19.03.2014 až do jej zaplatenia, a zo sumy 15,97 eura za obdobie od 23.04.2014 až do jej zaplatenia, ako aj rozhodnutie o trovách tohto konania.

6. Zo žalovaných faktúr sa danej (právoplatne nerozhodnutej) časti predmetu tohto sporu týkajú:

a) z faktúry č. 6757497317 zo dňa 04.12.2013 splatnej 18.12.2013, znejúcej na sumu 20,96 eura - ďalej len „fa 1“ iba suma 0,26 eura s uplatneným úrokom tak, ako je to zrejmé z bodov 12 a 13 strany 6 odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu z 08.03.2017, ktorá suma predstavuje neuhradenú a súdom vyčísleným „preplatkom“ vo výške 15,71 eura z faktúry č.7755524171 vystavenej 06.10.2013 nekompenzovanú časť účtovaných pravidelných mesačných poplatkov za Magio Sat Klasik zľavnený za obdobie od 01.11.2013 do 30.11.2013 (10,82 eura bez DPH), mesačný nájom Magio Box s HDD (2,49 eura bez DPH) + 20 % DPH z pravidelných poplatkov;

b) z faktúry č. 758468217 zo dňa 04.01.2014 splatnej 18.01.2014, znejúcej na sumu 40,76 eura - ďalej len „fa 2“ suma 15,97 eura s uplatneným úrokom, predstavujúca pravidelné mesačné poplatky za Magio Sat Klasik zľavnený za obdobie od 01.12.2013 do 31.12.2013 (10,82 eura bez DPH), mesačný nájom Magio Box s HDD (2,49 eura bez DPH) + 20 % DPH z uvedených pravidelných úhrad;

c) z faktúry č. 4759464917 zo dňa 04.02.2014 splatnej 18.02.2014, znejúcej na sumu 31,43 eura - ďalej len „fa 3“ suma 20,32 eura s uplatneným úrokom, predstavujúca účtované pravidelné mesačné poplatky za Magio Sat Klasik za obdobie od 01.01.2014 do 31.01.2014 v sume 10,82 eura bez DPH, 3,62 eura bez DPH - doúčtovanie za Magio Sat klasik a mesačný nájom Magio Box s HDD - 2,49 eura bez DPH + 20 % DPH z uvedených úhrad;

d) z faktúry č. 9760450874 zo dňa 04.03.2014 splatnej 18.03.2014, znejúcej na sumu 22,09 eura - ďalej len „fa 4“ suma 15,97 eura s uplatneným úrokom, predstavujúca účtované pravidelné mesačné poplatky za Magio Sat Klasik za obdobie od 01.02.2014 do 28.02.2014, ale len vo výške 10,82 eura bez DPH, mesačný nájom Magio Box s HDD - 2,49 eura bez DPH + 20 % DPH z uvedených úhrad a

e/ z faktúry č. 1761444382 zo dňa 04.04.2014 splatnej 22.04.2014, znejúcej na sumu 27,08 eura - ďalej len „fa 5“ suma 15,97 eura s uplatneným úrokom, predstavujúca účtované pravidelné mesačné poplatky za Magio Sat Klasik za obdobie od 01.03.2014 do 31.03.2014, ale len vo výške 10,82 eura bez DPH, mesačný nájom Magio Box s HDD - 2,49 eura bez DPH + 20 % DPH z uvedených úhrad.

7. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu v podaní z 19.01.2018 uviedol, že k dočasnému obmedzeniu poskytovania služieb žalovanému postupca pristúpil 16.12.2013. Túto službu, poskytuje postupca v prípade, ak vyúčtovacia faktúra za poskytnuté služby žalovaným nie je riadne a včas uhradená, napriek predchádzajúcemu upozorneniu zo strany postupcu ani po uplynutí dodatočnej lehoty piatich dní odo dňa upozornenia. Žalovanému bola odoslaná SMS správa - výzva na zaplatenie dlžnej čiastky s upozornením, že ak nedôjde k úhrade dlhu, postupca pristúpi k obmedzeniu poskytovania služieb pre neplatenie. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neuhradil skôr vystavené doklady č. 7755524171 a č. 6757497317 za poskytnuté služby ani dodatočne poskytnutej lehote a ani po niekoľkých upozorneniach postupcu, postupca pristúpil k obmedzeniu poskytovania služieb. Obmedzením nastane stav, keď sú na danej SIM karte dostupné iba prichádzajúce hovory a prichádzajúce SMS správy a ostatné služby nie sú dostupné, a to až do doby uhradenia dlžných faktúr účastníka. Pri poskytovaní televíznych služieb prostredníctvom dátového pripojenia je obmedzením stav, keď je služba Magio TV dlhodobo poskytovaná v obmedzenom rozsahu (napr. prerušením poskytovania jedného základného komponentu služby Magio TV). Táto služba pozostáva z činností, ktoré zahŕňajú okrem iného i evidenciu žalovaného v zozname neplatičov postupcu, monitorovanie oprávnenosti obmedzenia poskytovania služieb, technické zabezpečenie obmedzenia poskytovania služieb, náklady sledovania úhrad žalovaného, náklady spojené s opätovným obnovením poskytovania služieb, atď. K prerušeniu poskytovania služieb žalovanému postupca pristúpil dňa 22.04.2014. Prerušením nastane stav, keď nie sú služby na danom pripojení dostupné až do doby uhradenia dlžných faktúr účastníka. K prerušeniu postupca pristúpi, ak úhrada za poskytnuté služby nebola pripísaná na jeho účet ani po uplynutí minimálne dvoch kalendárnych dní po realizácii Obmedzenia v prípade poskytovania služieb súvisiacich s aktiváciou a používaním SIM karty. V prípade, ak postupca poskytuje služby v súvislosti s dátovým koncovým zariadením, postupca pristupuje k prerušeniu poskytovania služieb v okamihu, ak úhrada za poskytnuté služby nebola napriek predchádzajúcemu upozorneniu žalovaného pripísaná na účet postupcu ani po uplynutí dodatočnej lehoty piatich dní odo dňa upozornenia. Podľa výpisu z informačného systému postupcu bola žalovanému odoslaná SMS správa - posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky s upozornením, že ak nedôjde k úhrade dlhu, právny predchodca žalobcu pristúpi k prerušeniu poskytovania služieb pre neplatenie. K výzve súdu ohľadom vrátenia koncového zariadenia uviedol, že postupca vo svojom zákazníckom systéme neeviduje informáciu o vrátení koncového zariadenia. Vzhľadom k tomu, že postupca nevyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu za nevrátené koncové zariadenia, postupca predpokladá, že toto koncové zariadenie bolo vrátené. V tomto konaní uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - obchodnej spoločnosti Slovak Telekom,

a.s. a ako postupník nezabezpečoval uzatváranie zmluvných vzťahov so zmluvnými partnermi postupcu. V jeho prílohe zaslal potvrdenie o odoslaní oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Napokon uviedol, že zo strany žalovaného neeviduje žiadnu platbu, ktorá by súvisela s nárokom žalobcu tak, ako bol uplatnený.

8. Žalovaný v podaní z 22.01.2018 zaslanom e-mailom na výzvu súdu k veci samej poznamenal, že už vo svojom vyjadrení z 08.03.2017 uviedol „... žalovaný odstránil zariadenie spoločnosti Slovak Telekom...“ Aj inštalácia tohto zariadenia postupcu bola vykonaná formou samo inštalácie ním ako spotrebiteľom. Po nainštalovaní zariadenia potom len dodávateľ tzv. na diaľku spustil služby, ktoré potom aj na diaľku deaktivoval 22.12.2013. To, že tieto služby už neskôr neboli spustené, je dôsledok toho, že došlo k sporu o zaplatenie faktúry so zmluvnou pokutou a pokiaľ by táto faktúra nebola uhradená (čo aj nebola), tak dodávateľ už viacej služby nespustí. Na podporu tohto tvrdenia pripojil výpis zo správy účtu a kariet spoločnosti SKYLINK, z ktorého je zrejmé, že dňa 26.12.2013 boli žalovanému touto spoločnosťou (taktiež po samo inštalácii) na diaľku aktivované ich služby k čomu uviedol, že tieto nepretržite využíva dodnes a teda ich využíval aj v spornom období.

9. V ďalších jeho podaniach elektronickými prostriedkami z 23.01.2018 žalovaný doplnil, že fyzicky si zariadenie postupca (spoločnosť Slovak Telekom) doposiaľ neprevzal, taktiež nikdy touto spoločnosťou nebol vyzvaný na jeho vydanie a pod. Dňa 22.12.2013 zariadenie odstránil a uskladnil a doposiaľ ho má. Potom od 26.12.2013 začal využívať služby spoločnosti SKYLINK, čo je potvrdené priloženými prílohami. K obdržanému podaniu žalobcu z 19.01.2018 uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo dňa 21.09.2015 zaslané na adresu F., B.Á. XXX/XX, avšak od 29.07.2015 mal adresu trvalého pobytu M. F. XXX. Vo vzťahu k prerušeniu poskytovania služieb Magio, po ich prerušení došlo k stavu, že celý komponent pozostávajúci z cca 35 kanálov (STV 1, STV 2, JOJ, PRIMA, atď.) sa stal pre spotrebiteľa nefunkčný, nebola až do zaplatenia možnosť jednotlivé programy sledovať. Čo sa týka SIM karty, toto s uvedeným sporom nemá nič spoločné, lebo SIM karta sa používa v mobilných telefonických zariadeniach, takže táto časť je zavádzajúca.

10. Na pojednávaní 24.01.2018 súd konal a rozhodol v neprítomnosti zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili, keď ani jeden z nich nepožiadaval o odročenie pojednávania.

11. Tak ako to súd už uviedol vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, vykonané dokazovanie preukázalo, že medzi postupcom, za ktorého v jeho mene konal jeho zmluvný partner (s kódom od postupcu 62006) a žalovaným označeným v zmluve ako „užívateľ“, bola podľa ZoEK uzatvorená dňa 27.04.2011 formulárová Zmluva o poskytovaní služby Magio Sat (kód adresáta č. 1207490000), ktorú obe zmluvné strany podpísali 27.04.2011 na dobu neurčitú s dobou viazanosti 26 mesiacov, ktorej predmetom bolo poskytovanie služieb satelitnej televízie s dojednaným programom služieb „Magio Sat Klasik“ (s dojednanou úhradou počas doby viazanosti počnúc štvrtým mesiacom v akciovej (zľavnenej) sume 12,98 eura s DPH (10,82 eura bez DPH), s prenájmom koncového zariadenia (Magio Box s HDD) za mesačný nájom 2,49 eura bez DPH (2,99 eura s DPH) tak, ako je to bližšie vymedzené v danej zmluve (ďalej len „zmluva“). Jej neoddeliteľnou súčasťou boli VP a Cenník postupcu, ohľadne ktorých žalovaný vyhlásil, že sa s nimi oboznámil, zaviazal sa ich dodržiavať a svojím podpisom potvrdil ich prevzatie. V priebehu tohto sporu však uvedené neoddeliteľné súčasti neboli súdu predložené. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb. To, že zmluvnou stranou - poskytovateľom v zmluve dojednaných služieb bol práve postupca, je zrejmé už aj z úvodnej časti zmluvy vymedzujúceho zmluvné strany, pričom aj zo záverečných ustanovení zmluvy je zrejmé, že za postupcu pri jej uzatváraní konal postupcom zmluvný partner (predajca) s kódom 62006. V zmluve bolo dojednané doručovanie vyúčtovania elektronickou faktúrou vo formáte PDF. V súvislosti s námietkami žalovaného súd nezistil, že by uzatvorená zmluva mala byť z nejakého dôvodu absolútne neplatným právny úkon. Nebolo sporné, že na podklade zmluvy poskytoval práve postupca žalovanému v zmluve vymedzené služby, resp. žalovaný mal možnosť takéto služby využívať. Za ich využívanie mu vznikla v zmysle zmluvy a ZoEK povinnosť platiť v zmluve dojednané úhrady na podklade faktúr zasielaných len v dojednanej elektronickej forme. Námietka žalovaného čo do nedojednania fakturačného obdobia teda nebola dôvodná, keďže bolo zmluvne dojednané, akým spôsobom bude postupca žalovanému doručovať vyúčtovania úhrad za dojednané služby (elektronickou faktúrou), na podklade ktorých mal žalovaný v zmysle zmluvy a ust. § 42 ods. 4 písm. b) ZoEK povinnosť (žalovaným zvoleným spôsobom) vykonať v lehote stanovenej vo vyúčtovaní ich úhradu.

12. V priebehu ďalšieho sporu žalobca uviedol, že k 16.12.2013 postupca obmedzil poskytovanie služieb žalovanému. Stalo sa tak teda ešte skôr, než bol žalovaným uvádzaný dátum, ku ktorému malo podľa neho dôjsť k odpojeniu služieb zo strany postupcu (podľa neho sa tak malo stať „asi“ dňa 22.12.2013 - podanie žalovaného z 08.03.2017). Súd preto vychádzal z tvrdenia žalobcu prostredníctvom jeho zástupcu, že k obmedzeniu poskytovania služieb zo strany postupcu došlo práve dňom uvádzaným zástupcom žalobcu. Žalovaný tvrdil, že odo dňa, kedy ho postupca „odpojil“, už nemal možnosť využívať dojednané služby a zariadenie postupcu „odstránil“. Z podania zástupcu žalobcu z 19.01.2018, v ktorom jedinom sa tento vyjadroval k dôsledkom obmedzenia a aj následného prerušenia poskytovania zmluvne dojednaných služieb, nie je zistiteľné, v akom rozsahu a či vôbec mal mať žalovaný po obmedzení poskytovania služieb možnosť využívať dojednaný program služieb „Magio Sat Klasik“. Takýto rozsah nevyplýva zo žalobcovho vymedzenia v danom podaní, že „Pri poskytovaní televíznych služieb prostredníctvom dátového pripojenia je obmedzením stav, keď je služba Magio TV dlhodobo poskytovaná v obmedzenom rozsahu (napr. prerušením poskytovania jedného základného komponentu služby Magio TV“, čo je neurčito vymedzené skutkové tvrdenie nijako neozrejmujúce, aké konkrétne dôsledky malo mať postupcom zrealizované obmedzenie na poskytovanie zmluvne dojednaného rozsahu služieb pre žalovaného. Súd teda zo žalobcovho vyjadrenia nezistil existenciu nejakého rozdielu ohľadne stavu možností žalovaného využívať zmluvne dojednaný rozsah služieb v stave, kedy malo dôjsť k ešte len k obmedzeniu poskytovania služieb oproti stavu, kedy následne malo dôjsť k ich prerušeniu, kedy nesporne už žalovaný nemohol využívať žiadne z dojednaných služieb. Preto súd, nakoľko nemal preukázanú ani len obmedzenú možnosť žalovaného využívať postupcove služby po tom, ako mu postupca „obmedzil“ poskytovanie služieb (nejaké konkrétne tvrdenie rozsahu služieb, ktoré by mal mať žalovaný možnosť ďalej využívať aj po obmedzení, nebolo žalobcom ani len tvrdené), vychádzal z toho, že po 16.12.2013 už žalovaný nemal možnosť využívať postupcove služby v žiadnom rozsahu. Pokiaľ potom postupca účtoval žalovanému úhrady za dojednaný program služieb aj po dátume od 16.12.2013, ktoré ani nemal možnosť využívať, v danej časti súd vyhodnotil žalobcom uplatnené nároky ako nedôvodné.

13. Žalovaný potvrdil, že stále disponuje zariadením (Magio Box s HDD), ktoré mal prenajaté od postupcu v súvislosti s možnosťou využívania zmluvne dojednaných služieb postupcu. Za jeho prenájom sa žalovaný zaviazal platiť nájomné dojednané vo výške 2,99 eura s DPH (2,49 eura bez DPH). Ak žalovaný po tom, ako toto zariadenie odpojil, ho postupcovi nevrátil a postupca mu žalovanými faktúrami vyúčtoval (o.i.) aj dojednané mesačné nájomné, v tejto časti súd vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok ako dôvodný a preukázaný. Pre existenciu tohto nároku nie je podľa názoru súdu rozhodné, či žalovaný dané zariadenie využíval po celé obdobie kryté žalovanými faktúrami alebo nie, a ani to, že od 16.12.2013 ho už nemohol využívať pre to, lebo mu postupca „obmedzil“ poskytovanie služieb, pretože pokým zostalo predmetné zariadenie v držbe žalovaného aj po tom, ako ho žalovaný odpojil a nevrátil ho postupcovi, naďalej ho zaťažovala povinnosť platiť dojednané nájomné. Žalovaný netvrdil a ani nepreukázal existenciu zákonného alebo zmluvného dôvodu, pre ktorý by aj po 16.12.2013 nemal mať povinnosť platiť žalovanými faktúrami účtované nájomné. Na povinnosť žalovaného vrátiť postupcovi predmet nájomu (aby sa vyhol povinnosti platiť dojednané nájomné) nemá žiadny vplyv to, že ho postupca o jeho vrátenie nepožiadala.

14. Preto súd zo zostávajúcej časti predmetu sporu žalobe vyhovel len sčasti, keď priznal zo žalovanej istiny, ktorá zostala predmetom ďalšieho konania tak, ako to bolo uvedené pod bodom 6, žalobcovi len sumu 18,71 eura, pozostávajúcu zo sumy 0,26 eura (z fa 1) ako neuhradenej úhrady za poskytnuté služby a nájom za mesiac november 2013, zo sumy 9,48 eura (z fa 2), predstavujúcej súčet dojednaného mesačného nájmu zariadenia 2,99 eura s DPH (2,49 eura bez DPH) a sumy 6,49 eura ako 1-ice mesačného poplatku za službu Magio Sat Klasik prislúchajúcej za prvú polovicu mesiaca december 2013, kedy ešte žalovaný mal možnosť danú službu využívať - t.j. 1-ica zo sumy 12,98 eura a pokiaľ ide o fa 3 až fa 5 - u každej z nich zo súm 2,99 eura predstavujúcej dojednaný mesačný paušál účtovaný danými faktúrami.

15. Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 NV v znení účinnom k 31.01.2013, t.j. účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu žalovaného a postupcu, aplikovateľného s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c tohto nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi voči žalovanému z priznanej istiny 18,71 eura aj uplatnený úrok z omeškania tak, ako je to podrobne špecifikované vo výrokovej časti rozsudku, vychádzajúc zo splatnosti

tej-ktorej zo žalovaných faktúr, ktorými bol žalovanému vyúčtovaný súdom priznaný nárok a ktorého uplatnená výška je nižšia, než by predstavovala tzv. zákonná výška úrokov z omeškania podľa NV s ohľadom na čas vzniku omeškania žalovaného s úhradou jednotlivých žalovaných faktúr.

16. Súd mal v danom prípade preukázané postúpenie žalovanej pohľadávky z postupcu na žalobcu ako postupníka uzavretou Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.08.2015, na základe ktorej prešla do vlastníctva žalobcu ku dňu 04.09.2015, ako to vyplýva z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávok listom zo 04.09.2015 adresovaného žalovanému, v ktorom je táto pohľadávka špecifikovaná ako celkovou výškou, tak aj uvedením čísiel postupovaných faktúr, zahŕňajúcimi žalované faktúry. Žalovanému bolo toto oznámenie doručené ako jedna z príloh žaloby. Okrem toho existenciu postúpenia žalobca dokladoval aj predložením kópie Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom a žalovaným dňa 27.08.2015 a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok uzatvoreného 04.09.2015, ktorým dňom prešli žalované pohľadávky do vlastníctva žalobcu.

17. Vo zvyšnej časti predstavujúcej rozdiel predmetu tohto sporu vymedzeného pod bodom 6 a nároku priznaného týmto rozsudkom (výrok I. rozsudku) súd žalobu z dôvodov uvádzaných vyššie ako nedôvodnú zamietol.

18. O nároku na náhradu trov celého tohto konania rozhodol súd s poukazom na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP, zohľadniac aj procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako prevažne úspešnej strane sporu nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu pomernej časti trov konania, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy v konkrétnej výške v súvislosti s týmto sporom vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.